

JANÁČKŮV EXPRES

Občasník Základní školy
Janáčkovo náměstí 17
Krnov

ROČNÍK 12.
ČÍSLO 1.

**Každý poklad necinká
Čajové aroma je elixír**

**Domácí věda
Interview s ...
Učíme se hrou**

**Střípky ze školního dění
Pravda, nebo lež?
Anketa s moderátory**

janackuvexpres@email.cz

Motto prvního čísla Janáčkova expresu...

**„Každá kniha
má duši – duši toho,
kdo ji psal, a duši těch,
kdo ji četli a snili s ní.“**
Carlos Ruiz Zafón

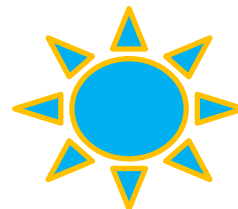

**Přejeme všem ze srdce hodně zdraví
a úspěchů v novém školním roce!**

Janáčkův expres – občasník Základní školy Janáčkovo náměstí 17 Krnov
Vydává: Základní škola Krnov, Janáčkovo náměstí 17, okres Bruntál, příspěvková organizace

Redakce: David, Nellby, Honzík, Honza, Dominik, Anežka, Andri, Adél,
Kája, Bája, Valča, Dany a žáci osmého ročníku
Vedoucí redakce: Mgr. Kamila Lukszová

Interview s ...

Dnes s paní učitelkou Mgr. Simonou Sigmundovou

- 1. Paní učitelko, prozradte nám, čím jste chtěla být, když jste byla ještě malá? Měla jste nějaký vzor, ovlivnil Vás někdo při výběru budoucího povolání?**

Jako malá jsem chtěla (opravdu) být paní učitelka. ☺ A to se mi také nakonec splnilo.

- 2. Které vyučovací předměty vyučujete?**

Vyučuji němčinu a angličtinu.

- 3. Paní učitelko, prozradte nám, kým byste byla, kdybyste se nestala paní učitelkou?**

Pravděpodobně bych se živila cizím jazykem, například jako překladatelka.
Ale kdo ví...???

- 4. Kterou učební látku ve Vašem oboru máte nejraději?**

To nedokážu přesně specifikovat. Je to každá látka, která žáky baví, a vidím, že se ji učí s radostí.

- 5. Co děláte ráda ve volném čase?**

Ráda trávím čas se svou rodinou, doma i na naší zahradě.
Ale také velmi ráda cestuji. Koncem prázdnin jsem byla v norském Oslu.

- 6. Co ráda čtete ve svém volném čase?**

Určitě nějakou oddechovou literaturu. Naposledy jsem četla Patrika Hartla.

7. Který herec patří k Vaším oblíbeným?

Těch je více, ale jestli mám jmenovat jednoho, tak by to byl Hynek Čermák. 😊

8. Paní učitelko, jakou barvu máte ráda? A co ráda jíte?

Barev mám ráda spoustu.
Baví mne různé kombinace jako růžová nebo tyrkysová s šedou.
A mé oblíbené jídlo? Kdo mě zná, tak ví, že miluji sushi. 😊

9. Rozčílí Vás vůbec někdy něco? Co nemáte ráda?

Je pravda, že jsem klidné povahy.
Nemám ráda lež, závist a negativní lidi.

10. Co Vás vždy rozesměje?

Vždy mne rozesmějí veselé historky mých dobrých přátel,
s kterými se ráda scházím.

11. Co Vás v životě nejvíce překvapilo?

Život je krásný právě tím, že nás neustále překvapuje.
Myslím, že největší překvapení mi život teprve chystá. 😊

12. Co byste vzkázala čtenářům Janáčkova expresu?

Chtěla bych všem žákům popřát úspěšný začátek nového školního roku.
A zároveň vzkázat, ať jsou na svou školu pyšní a hrdí.
Protože to, jak naše škola své žáky podporuje a rozvíjí, je naprosto úžasné. A na jiných školách zdaleka ne tak samozřejmé.

Děkujeme mnohokrát paní učitelce za interview
a přejeme jí mnoho úspěchů v osobním i pracovním životě.

Pro Janáčekův expres připravila redakční rada

Z

našeho literárního okénka... Pozdrav loňských deváťáků...

Tajemný les Od Lukáše K.

Rozložím malířský stojan a na něj posadím sněhově bílé malířské plátno. Do ruky vezmu tenký štětec a jemným pohybem namočím jeho štětiny do zelené barvy. Pomalými tahy začnu přejíždět po plátně a štětec jako by sám maloval bez pomoci mé ruky.

Po chvíli malování vykřiknu: „Je to les, a ne jen tak ledajaký!“ Je tajemný. Velmi. Pohlédnu blíže. Cítím, že prostupuji malbou. Vidím bránu. Opatrně na ni sáhnu a v ten okamžik přede mnou stojí vysoké sloupy se zelenými plášti.

Rozhodnu se udělat krok vpřed. Pokračuji dlouhou prašnou cestou pokrytou zvláštními stíny. Všude, kam mé oko dohlédne, se sklánějí dřevění mudrci. Ví toho mnoho, mohly by nám všem dlouho vyprávět ze svých knih života. Na zemi leží pláště mudrců. Šustí, to jistě šeptají svá tajemství. Na hnědavém koberci vykukuje borůvký zdobené fialovými šperky. Pohlédnu na nebe a hledám usmívající se slunce. Ale nenacházím žádné. Asi už odvrátilo zrak od tohoto tajemného lesa a šlo podávat svou hřejivou dlaň někam jinam.

V lesním království je temno. Všude panuje ticho, jež doprovází velké tajemství. Jaké? To už se asi nikdy nedozvíme, neboť štětec dokonal svůj poslední tah...

Co všechno umí světlo? Od Dorotey M.

Světlo. Světlo je mocné. Dokáže rozzářit pokoje, lidské, ale i zvířecí tváře, vykouzlí úsměvy. Světlo rozjasní ten nejtmavší kout, okouzlí a překvapí.

Malba světem... V sále se zhasne. Do všech koutů pronikne tma. Vše pohltí a my čekáme, co se bude dít.

Přichází muž či žena v černém oděvu. Má před sebou černé plátno. Je tak velké, že by se na něho mělo namalovat celé město. Muž či žena vytáhne ze své kapsy kapku světla. Publikum je udivené, nevěřícně zírá. Představení začíná.

Kapka světla běhá po plátně. S radostí a lehkostí si pohyb užívá. Nádherná. Mění se v neuvěřitelné tvary, tváře známé, neznámé i publika. Jak neuvěřitelné, když se smíchají světelné kapky dvou barev. Z tohoto spojení běhá mráz po zádech. Chladné bílé světlo v nás probouzí napětí, stesk a zimu. Žluté, oranžové a červené světlo do nás vpravuje teplo, pohodu, bezpečí a klid. Prolnutí dvou teplot na plátně úchvatně a nečekaně překvapí. Obdivuhodné. Světlo běží po plátně neuvěřitelnou rychlostí. Má asi naspěch. Kreslí tvář dívky, její krásné velké nádherné jasné oči plné energie a lásky. Dlouhé vlnité vlasy splývají přes ramena až k jejímu pasu. Rty, její neodolatelné rty. Patří k ní, jsou prostě její. Dívka je stvořena světlem. Jaká škoda!

Světelné kapky po krátké době opustí plátno. Utečou z plátna a už se nevrátí. Možná ne do podoby, ze které utekly, ale snad do jiné.

Světlo dokáže moc. Třeba pomoci. Neumím si představit, že by světlo nebylo. Bez světla by asi nejspíš nebyl ani život...

Sen sladký jako cukrová vata

Od Marušky L.

Sladké sny, můj milovaný princi,
ať zdá se ti krásný sen.
Klidně o tobě, princi,
ale ať růžový je jen.
Jak zkrátíš divokého draka
a pomůžeš mi z věže ven.
Já budu tě pak provázet celičký tvůj sen.
Budeme kráčet oblohou tak jako král s královnou.
A zpívat, jak jsme šťastní zas a nanovo.

Kam jsi odešla?

Od Kristýnky M.

Ten večer si pamatuji. Jako by to bylo včera. Stála jsi tam v dešti a přes řeku z dálky sledovala Notre-Dame. Provazy vody padající z noční oblohy stékaly po tvém velkém černém deštníku. Ve tvých tmavých očích se schovávaly stovky světél, které vydávala noční Paříž. Na tváři kamenný výraz. Ani ses nepohnula. Jediným důkazem toho, že ses nezasekla v čase, byla hra větru s tvými černými vlasy. Snažil se pohnout i tvým těžkým rudým kabátem. Stála jsi tam, jako by se nic nedělo. Voda ti stéká do bot. Nevnímáš její chlad. Jako bys nebyla sama. Slova tě pálí v hrudi, ale ty nic neříkáš. Jsi tak krásná... a já ti to nikdy neřekl. A nyní, když už o tobě neví svět, ti to už říci nemohu.

Procházím se sám po Champs-Élysées. Chybí mi tvůj smích. Tvá dlaň v té mé. Toho večera jsem tě spatřil naposledy. Možná i ty na mě vzpomínáš. Možná už ani nevíš o tom chudákovi z Francie, o tom, který se nyní stále ptá: „Kam jsi odešla?“

Jezero

Pádluji a na své loďce pomalu proplouvám jezerem. Voda je průzračně čistá, takže vidím až na samé dno posázené oblázky. Třpytí se tak, jako by mě chtěla zlákat do svých hlubin. Pode mnou si hrají ryby a tančí mořské květiny. Hladina se zdá být klidná, jen sem tam nějaká rybka zvědavě povyskočí, aby se podívala na krásu kolem. Slunce se na mě usmívá a šimrá mě svými dlouhými pažemi. Jak příjemný pocit. Vítr se schovává někde za horou čnicí nad jezerem, přesto se větve různolících stromů kolébají, jejich kvítky létají vzduchem a pak přistávají na hladině.

Pádluji a na nic nemyslím. Nemyslím na to, co bylo, ani na to, co bude. Nyní jsem jen já a moje jezero. Nebe se zbarvilo domodra jako oči té nejkrásnější dívky, co znám. Jen občas po něm přejde nějaký poutník v ovčím kožíšku. Jemný vánek si pohrává s mými vlasy a šeptá mi své tajemství.

A je to takto vždy, když jsem tady. Jako když čtete stále dokola svou nejoblíbenější knížku. Vracím se sem od doby, kdy jsem byla ještě dítě. A nikdy se sem vracet nepřestanu, dokud si nepřičtu i tu poslední stránku.

Polární záře

Od Ondry K.

Relaxuji. Ležím doma ve své posteli a představuji si svou oblíbenou krajinu. Je léto, či panuje krutá zima? Vidím hory pokryté sněhem i travnatá údolí. Na nebi se třpytí nádherná zelená polární záře, dokonalé moře plné klidných vln. Kde se na nebi vzala? Odkud přišla? Je krásná teplá noc. Vycházím ven. Cítím jemnost voňavé trávy. Jaký nádherný klid. Mám pocit, že stoupám výš. Shlížím z nebe dolů. Krajina odpočívá, stádo spících ovci vypadá jako obláček. Kousek vedle mne stojí kamenná rozhledna. Rozhodl jsem se vystoupat až na samý vrchol. Těším se, co bude dál.

Srpek měsíce se se mnou louží a přichází oranžové slunce. Tmavě modré moře mění v modrou peřinu s ovečkami. Tráva se také změnila ve světle zelený koberec.

Jsem ohromen touto nádhernou přírodní scénérií. Žije v mých představách, ale já jsem přesvědčen, že existuje. Noc mi dává sbohem. Ptáci náhle proletí po obloze a já...

Já se probouzím. Byl to kouzelný sen.

Kouzelná noc u řeky

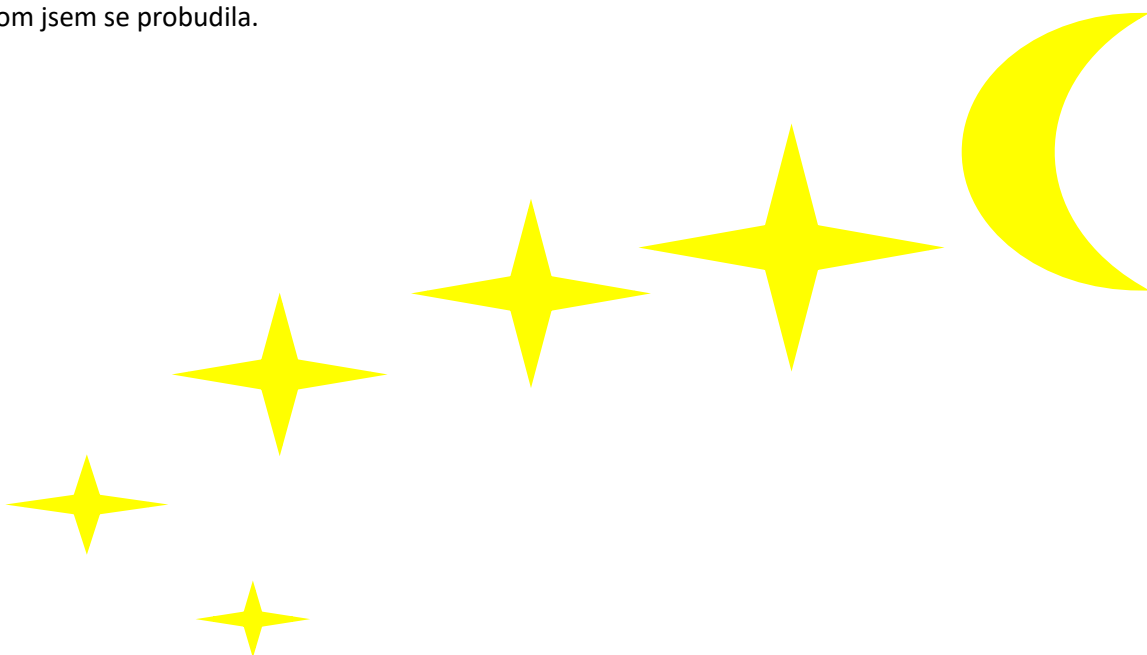
Od Valči D.

Je noc. Nádhernou oblohu plní tisíce třpytících se hvězd. Šumící řeka a občasné zvuky přírody na mě doléhají jako zvony na kostelní věži. Divoká zvěř spí hlubokým spánkem, přesto některá noční stvoření ke mně promlouvají svým tajemným jazykem. Hvězdy ke mně shlížejí jako stovky zářících očí. Mocný čistý kulatý měsíc v úplňku ozařuje tekoucí řeku. Pokrývá ji stříbrnými tančícími světélky. Je to nádherna. Jedinečnost okamžiku. Již nad ničím nepřemýšlím a stávám se součástí tohoto představení, tančím na řece s ostatními svítícími bludičkami.

Všechny se snaží zaujmout nádherného bílé zářícího prince, jehož přítomnost a pohled dodává atmosféru nočního života.

Ze všech zářících tanečnic si vybral právě mě. Přišel si pro mě a doprovodil mě na noční oblohu. Stoupali jsme po hvězdných schodech až k nebeskému zámku. Působil ledově, chladně, ale bylo na něm cosi kouzelného, vždyť byl poskládán jen z těch nejkrásnějších hvězd. Vešli jsme do zámku. Najednou se moje oči začaly klížit, zachvátila mě velká únava.

Vše se začalo pomalu ztrácet, padala jsem dlouho nekonečným prostorem. A potom jsem se probudila.

Přijímačky 2019

Od Klaudie P.

Dnešní ráno není stejné jako obvykle. Vstávám s trochou nervozity a napětí. Je pátek 12. 4. 2019, první termín přijímacích zkoušek na střední školy. Snažím se být v pohodě a klidu, ale nedaří se mi to tak, jak bych si přála.

Vstávám v 6:00 hodin, abych se stihla nachystat. Hlavou se mi honí různé myšlenky, jak budou testy vypadat, jaké příklady z matematiky mě čekají, co přinese test z jazyka českého...? Nejprve mě čeká matematika, trvá 70 minut. Začíná se psát v 8:30 hodin. Dnes jedu zvládnout testy na Střední školu cestovního ruchu v Opavě. Na druhý termín pojedou na Obchodní akademii v Opavě.

Konečně s mamkou vyrazíme do Opavy. Cestou už mi začíná být špatně. Stresuji hlavně kvůli matematice. Konečně jsme na místě. Učebnu, ve které mám psát přijímačky, jsem našla hned. Zvoní. Je 8:00 hodin a do třídy vchází vyučující. Představí se nám, vysvětluje pravidla, rozdává záznamové archy. Jsem jako v transu. V 8:45 nám učitel přeje hodně štěstí a začíná se!

První strana příkladů z matematiky, kde se nacházejí rovnice, se mi líbí. S ničím nemám problém, není zde nic, co by mě překvapilo. A pozor, na druhé straně už narážím na slovní úlohy, se kterými začínám bojovat. Stále sleduji čas, mám ho dostatek, a tak v klidu přecházím na počítání procent. Ke konci se vracím na slovní úlohy. Zbývá mi 10 minut. Stále přemýšlím nad slovní úlohou s ozubenými kolečky, která mě docela zaskočila. Bylo třeba spočítat, kolik zubů má jedno kolečko, když se druhé otočí dvakrát! Jsem naštvaná a tuto slovní úlohu po chvíli přeskakují. Po skončení testu z matematiky odpočívám a přemýšlím, proč dal Cermat do přijímacích testů z matematiky opět nějaký nový „špek“?

Po přestávce následovala čeština, které jsem se nebála. Avšak zdála se mi horší než matematika právě kvůli velkému množství textu, které jsem musela přečíst. A moc mi to čtení nešlo, byla jsem vyčerpaná z té matematiky. Můj mozek to čtení už nechtěl zvládat. Nutila jsem ho soustředit se, ale po chvíli čtení jsem vlastně zjistila, že nevím, co čtu. A bylo třeba začít znovu.

Po ukončení testů z jazyka českého jsme se mohli sbalit a odejít. V autě už mě čekala mamka, tak ráda jsem ji viděla. Společně jsme zamířily do obchodního domu Breda na zasloužený oběd. Dala jsem si čínské nudle, které mám moc ráda. V Bredě jsem se setkala se svými spolužáky, kteří zde také obědvali. Dlouho jsme debatovali o přijímacích testech, protože jsme byli plni dojmů. Po obědě jsme zamířily s mamkou domů. Doma jsem se zahrabala do postele a hned usnula. Po tak náročném dni jsem spala jako zabitá až do večera.

**POCTIVÝ
TRÉNINK**

SOUSTŘEDĚNÍ

ÚSPĚCH

Učíme se hrou

Komunikace
verbální a ...

Vybarvi
nadpis
pořádně!

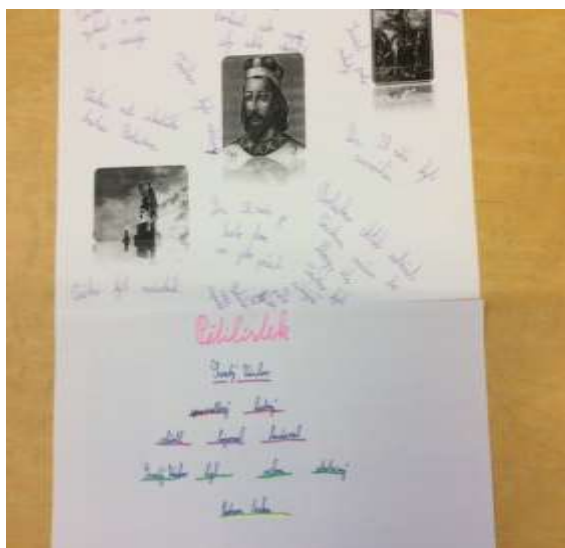
...a také
neverbální

Kníže Václav
nechtěl
zbytečné oběti
válek.

Svatý Václave,
vévodo české země,
vzpomeň na své
plémě...

Prosím, mohl bys mi poradit...

Svoje domněnky ověříme
v textu...domněnka, pomněnka,
zapomněl, vzpomněl,
připomněl, pomniti...uzemním
si m-n-ě... Na-po-řád! ☺

Jaký je tvůj
hlavní hrdina?

Copak my tam
napíšeme...?

Myslím, že tohle bude
jistě správná odpověď

Почему позвал
дедушку бабушку?

Так как дедушка не
может репку
вытянуть.

Láska k M

Redakční rada

Láska k Ma

Láska k Mate

Láska k Matema

Láska k Matematice

Ó, jak zapeklitá jsi věda,
stále mi to Tvé plus a minus spát nedá.
Má Láska má v hlavě jen rovnici,
Pythagorovu větu, kružnici a kolmici.

Říkají, že jsi zajímavá a hravá,
pro mě však snad navždy nedostupná a drahá.
Kdybys aspoň jednou uzřela mě,
nehrála si jen s čísly, pohlédla tam, kde stojím, a hlavně...
Promluvila!

Matematiko bledá,
mé srdce stále správný výsledek hledá.
...už se to s Tebou nedá.
Mě stále víc běda a běda!
Tvé srdce je plné záporů,
má duše pomalu hyne v rozporu.

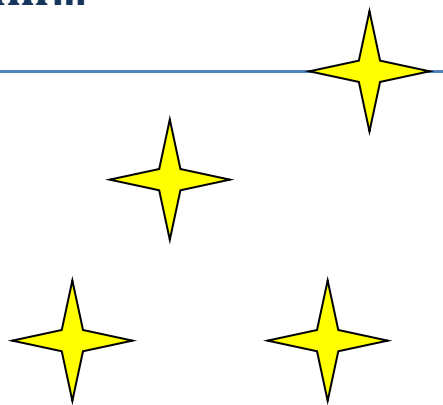
Každým večerem, když usínám...

Natka N.

Každým večerem, když usínám,
tak jen na Tebe vzpomínám.
Jak Tě vídám téměř každým dnem,
jak procházíš kolem mě s úsměvem.

Každým večerem, když usínám,
usínám se vzpomínkou na Tvou tvář
a Tvé oči mající v sobě tu krásnou zář.
A já vždycky doufám potají,
že se byť jednou naše rty setkají.

Pokaždé, když myslím, že probouzím se ve své posteli,
Ty se díváš zamilovanými pohledy
určenými mně jen,
uvědomím si, že je to pouhopouhý sen.

Hrdinové našich oblíbených knih

Emily Vichrná a rybí ocas

Moje hrdinka žije v malém městečku v rodinném domě. Zjistila jsem, že má Emily, tak se moje hrdinka jmenuje, alergii na vodu. Nemůže v ní tedy plavat. Alergie se projeví, když jde do vody, Emily dostane křeče a začne se potápět. V tu chvíli asi Emily nebylo do smíchu. Četla jsem, cituji:

„Hlavu jsem držela nad hladinou a pažemi doširoka rozhrnovala vodu. A pak se to stalo. V jedné minutě jsem klouzala po hladině jako létající ryba, ve druhé minutě jsem měla pocit, že mi hrozně ztěžkly nohy. Jako by mi někdo slepil stehna a svázel lýtka. Necítila jsem ani kolena, ani lýtka, ani prsty na nohou. Potom jsem vykřikla, protože jsem se nedokázala udržet nad vodou.“

Z knihy Emily Vichrná a rybí ocas

Emily by určitě překvapilo, kdybychom se spolu setkaly, a já jsem na ni promluvila. Probíraly bychom kamarádství, školu a vodu. Určitě bychom šly k ní domů na návštěvu.

AS

Harry Potter a ohnivý pohár

Harry žije na hradě v Bradavicích, což je škola čar a kouzel. Zjistila jsem, že se v Bradavicích bude tento rok konat turnaj tří kouzelníků. Harryho by určitě překvapilo, kdyby se před ním najednou objevil lord Voldemort. Kdybychom se spolu s Harrym setkali, určitě bych se zeptala, jestli by mě naučil kouzlit a létat na koštěti.

Chtěla bych se podívat do Bradavic.

E. S.

Záhadné bytosti kolem nás... Emily Šatníková

EMILY

ŠATNÍKOVÁ

Chtěla bych vám povyprávět něco málo o jedné malé záškodnici jménem Emily Šatníková. Žije v každé šatní skříni v šuplíku. Když najdete v ponožce, tričku či kalhotách nějakou díрку, buďte si jisti, že je to dílo právě Emily.

Emily bydlí v kloboucích, ale klidně může mít svůj domeček i ve vaší kapse, třeba od mikiny. Poznáte ji podle drobounké postavy, na jejím obličejí dominují velká fialová očka a malý roztomilý nos. Na hlavě nosí Emily třpytivý klobouček s červenou stužkou. Emily zdobí dlouhé vlnité zlaté vlasy, které jí sahají až po kolena.

V ruce drží Emily skoro vždy velkou, ale opravdu velkou plátěnou tašku. Ptáte se, co v ní má? To je dobrá otázka! V tašce schovává malé růžové nůžky na malé dírky, ale také tam má i nějaké oblečení, protože, když se jí něco líbí, tak si to prostě vezme.

Kdybych se s Emily někdy setkala, tak bych se jí určitě zeptala, proč tohle dělá? Proč takhle všem škodí? – Asi by mi řekla, že je to její práce, kterou musí dělat. No, co se dá dělat...

A co vy? Znáte také nějakou -záhadnou bytůstku-?

Eli S.

O mužském mozku aneb Co radí muži ženám

Muži ženám

Povídání o mozku nemusí být nudné, dokážu vám, že je zábavné. Mozek muže je velmi unikátní. To vím z vlastní zkušenosti...Mozek muže je totiž tvořen takovými malými krabicemi. Že jste to netušili? – Nevadí. Celou věc vysvětlím.

V mozku muže máme krabice na všechno. Máme krabici na auto, krabici na peníze a krabici na práci. Máme krabici na vás, krabici na děti, krabice na to či ono, jsou uloženy hluboko v naší hlavě, přesněji řečeno - „někde ve sklepe“. Máme...máme... Máme krabice všude. Jde jen o to, kterou zrovna potřebujeme, a kterou nikoli. A pravidlem krabic v hlavě je, že se tyto krabice nedotýkají.

Když muž o něčem mluví... Přijde v duchu k příslušné krabici...Vytáhne tu krabici...Otevře ji...Mluví jen o tom, co je právě v této zvolené krabici! A pak tu krabici odloží, ale dává přitom velký, velký pozor, aby se nedotkla jakékoliv jiné krabice!

Muži mají v mozku také krabici, o které ženy nemají ponětí. Tahle zvláštní krabice v sobě nic nemá! Prozatím. Vlastně ji my kluci nazýváme „Krabice ničeho“. A ze všech krabic, které muž v mozku má...“Krabice ničeho“...je kupodivu mužova oblíbená krabice!

Pokud se muž dostane do neřešitelné situace, vydá se do „Krabice ničeho“. Potřebuje ji. Díky tomuto „uzavření se v Krabici ničeho“ může muž celé hodiny dělat různé činnosti, při nichž vypadá jako -mimo sebe-.

Milé dámy, až uvidíte svého muže -mimo sebe-, věřte, že je ve své „Krabici ničeho“. Moje rada zní: Nechte ho být, on se k vám zase brzy vrátí.

Dominik U.

Nikdo z nás neví všechno, ale snažíme se!

1. Co je to **pranostika?** (Správná odpověď: Předpověď týkající se dnů ve vztahu k počasí.)

Eva: To je moc staré slovo.

Pepa: To je přísloví o počasí.

Roman: To je asi bible krále.

Aňa: Když se řekne o slepičí krok.

2. Co je to **prognóza?** (Správná odpověď: Předpověď)

Eva: To je nějaká nemoc.

Pepa: Někdo předpovídá, co se stane.

Roman: Vůbec nevím.

Aňa: Nakažlivá nemoc.

3. Co je to **folklor?** (Správná odpověď zjednodušeně: Lidová kultura)

Eva: Když tančí v krojích.

Pepa: Výrobky lidí z dřívější doby.

Roman: Zábava na vesnici.

Aňa: Francouzské slovo.

4. Čím se zabývá **meteorolog?** (Správná odpověď: Studuje jevy v atmosféře, počasí a klima)

Eva: Hlásí počasí v televizi.

Pepa: Nevím.

Roman: Předvídá počasí.

Aňa: Léčí lidi.

**Divoké husy na odletu -
konec i babímu létu.**

**Svatá Terezie z rosičky
nadělává perličky.**

**Je-li říjen hodně zelený,
bude leden velmi studený.**

**Čím déle vlaštovky u nás v
říjnu prodlévají, tím déle
pěkné a jasné dny potrvají.**

**Je-li v říjnu mnoho mlh,
bude v zimě mnoho sněhu.**

A co vy, přátelé? Řídíte se pranostikami? Sledujete vývoj počasí v souvislosti s nimi? Nebo pranostikám nevěříte? Která dnešní uvedená pranostika se vám nejvíce líbí?

Která je podle vašeho soudu nejvíce -pravdivá-?

Podělte se s námi o vaše názory a zkušenosti. Napište nám do redakce Janáčkova expres na adresu

janackuvexpres@email.cz

Pro Janáčkův expres připravila redakční rada

PRAVDA, NEBO LEŽ?

Uctívači slunce

Pravěcí ještěři byli tak obrovští proto, že jejich velká těla dokázala lépe uchovávat sluneční teplo. Za chladných nocí se totiž mnozí z nich nemohli prakticky vůbec pohybovat.

/pravda/

Kdo je to?

Je to dcera mého otce, ale není to má sestra.
– To je má sestřenice.

/lež, jsem to já/

Protože v pouštních oblastech Afriky panuje velké sucho, vozí tam odnedávna lodě ledovce ze severních moří. Led se vyloží na pobřeží a nechá se roztát. Tak se do suchých oblastí dostane pitná voda.

/lež/

Krokodýly často provázejí ptáci, kteří jim čistí zuby. /PRAVDA/

Zpropadená třináctka
Kvůli pověrčivosti neexistuje v mnoha výškových domech 13. patro. Také v letadlech řada číslo 13 často chybí.

/PRAVDA/

Upíří palma
Jednomu druhu palmy, který roste pouze na několika karibských ostrovech, se kvůli červené šťávě přezdívá upíří palma. Pověst tvrdí, že se palma v noci hýbe. A saje krev!

/lež/

Sběratel – rekordman
Jeden muž z Británie hledal 31 let po ulicích hrací karty. Nakonec se mu podařilo sestavit kompletní sadu.

/pravda/

Opeřený had
V Mexiku žije mimořádně jedovatý had, jehož tělo nepokrývají šupiny, nýbrž peří. Jedem ze svých jedovatých zubů dokáže zabít čtyři krávy.

/lež/

Vlčí vytí
Vytí vlků je dnes do značné míry rozluštěno. Vlci jeho prostřednictvím oznamují svým druhům, kde najdou kořist. Podle nejnovějších poznatků dokonce dokážou sdělit, o jaké zvíře se jedná.

/lež/

R

eportáž z ...

Každý poklad necinká aneb Cesta za tajemstvím přírody

Dne 4. září 2019 vyráží naše prima parta třídy 7. C do Slezského zemského muzea v Opavě na plánovanou exkurzi. Slezské muzeum nabízí pestrou paletu expozic, speciálně pro nás paní učitelka na dnešek objednala přírodovědnou prohlídku s odborným výkladem. Jsme prý také takové její „přírodní živly“, takže se s námi odhalovat tajemství přírody rozhodně nebojí.

Je 9:00 a my netrpělivě postáváme na hlavním nádraží v Krnově. Vyhlížíme rychlík Cvilín. Odměřujeme čas do odjezdu. Zbývají poslední dvě minuty. Vlak nikde. I naše jinak vždy usměvavá paní učitelka nápadně bledne. „Paní učitelko, co když vlak nedorazí?“ ptá se skupinka u zábradlí. „V tom případě vyrazíme pěšky, no, bude dnes sice o něco delší školní den, ale o to nás čeká pestřejší zážitek, chuze je zdravá“ dodává paní učitelka s čerty v očích, ale kamennou tváří. Bledne už většina třídy. Věříme, že i paní učitelka ve vlak věří. Ale strach má velké oči. Ti podnikaví z nás začínají uzavírat sázky, jaké zpoždění náš Cvilín bude mít. Než se stačíme dohodnout, v jaké měně budeme přijímat případné výhry, rychlík Cvilín vplouvá na první kolej. Konečně dorazil. Přesně! Bleskurychle obsazujeme místa v prázdném vagonu. A jede se. Děvčata si krátí cestu rytmickými hrami, kluci nezklamali, okamžitě vyprazdňují batohy a likvidují potravinové zásoby. „Nechte si něco také na později, ať nemáte hlad,“ bojí se paní učitelka. „To by se zkazilo, paní učitelko!“ vysvětlují žáci T. a S. Paní učitelka rychle chápe, že jakékoli uchovávání svačin na později prostě neklapne.

Po příjezdu do Opavy nám počasí dovoluje procházku parkem a focení před budovou muzea. Poté stoupáme po bílých schodech a vcházíme do budovy Slezského zemského muzea. Dveře muzejní budovy se samy otevírají a pak...

Ocitáme se v úplně jiném světě. I ten nejhlasitější z nás ztichne. Oči putují po malbách na stěnách krásné historické budovy, zvláštní slavnostní vůně je cítit v každém koutě.

Po chvíli se nás ujímá usměvavý mladý muž, náš přírodovědný průvodce. Jsme mu asi sympatičtí, protože se nám hodně věnuje a přidává i nějakou tu zajímavost navíc. Upozorňuje nás na významné zvířecí zkameněliny, unikátní štramberské vápence vzniklé nahromaděním schránek mořských živočichů. Dozvídáme se, že korálový útes u Štramberku

patří mezi nejbohatší paleontologická naleziště v České republice. V botanické části si prohlížíme exempláře mechorostů, lišejníků a hub. V zoologické části expozice zdůrazňuje náš průvodce především druhy žijící ve Slezsku. Proplouváme vodní říší a náhlý hvizd ptáků nás láká do říše ptačí. Snažíme se uhodnout, kdo zrovna zpívá. Zdá se nám, jako bychom procházeli lesem, kolem laně, jelena, divočáka s rodinkou a medvěda. Skupinka děvčat se zastavuje u vycpaného zajíčka: „Chudáček, kdyby tady se mnou byla moje mladší sestřička, musela bych jí říct, že ten zajíček spinká...“ „Ale je krásný!“ „No jo, ale vycpaný, to je trápení zvířat...“ „To tak přece nemůžeš brát, zvířata se tímto způsobem uchovávají pro budoucí generace, to není trápení, že, paní učitelko?“ „Ano, v tomto případě jsou vycpaniny vytvořeny pro naučné či vědecké účely.“

Pokračujeme v prohlídce. Mnoho z nás si prohlíží s odporem členovce. „Tak toho sršeň bych za kamaráda nechtěl,“ míní P. „Ale říká se ta sršeň,“ opravuje P. spolužačka A., „tady to máš napsáno, sršeň obecná.“ Hádky je na světě. Do slovní rvačky vstupují další bojovníci. Za stavu 8:5, kdy vyhrává -ta sršeň-, uklidňuje rozběsněný dav paní učitelka: „Oba tvary jsou správné. V praxi převažuje rod mužský, častěji se tedy říká -ten sršeň-, v zoologii se však užívá spíše rod ženský, například v uvedeném

sousloví na této etiketě - problému můžete český, důkazy máme i ve utkání „Sršeň-žena-

Pomalou směrujeme upomínkové předměty a nechtěl domů z muzea

Plni dojmů se vracíme mnoho vědomostí,

Novou „truhlici pokladů“. Každý z nás si pro sebe odnáší něco nového. Uvědomujeme si, že pravý poklad zrovna cinkat nemusí...

Byl to pěkný zářijový den. Příjemné zpestření začátku školního roku.

A hlavně, nevšední dopoledne jsme strávili všichni spolu. Jeden za všechny, všichni za jednoho.

sršeň obecná-. Více se o tomto dozvědět v příručce Ústavu pro jazyk Slovníku spisovné češtiny. Takže muž?“ končí 1:1.

zpět na recepci muzea. Lákají nás v naší skupině není nikdo, kdo by si přivést alespoň jeden suvenýr. zpět do Krnova. Načerpali jsme poznali jsme další zajímavé místo.

Sedmáci a paní /m/ učitelka třídní

Učení není mučení aneb

Čarovné čajové

Aroma

Je Elixír

V pátek 27. září 2019 jsme se rozhodli proniknout do tajemství čajů a zpestřit si tak tematicky vyučovací hodinu jazyka českého. Ani nás, ani podstatná jména a jejich koncovky vůně čaje nerušila. Právě naopak. Vyzkoušeli jsme si chuť různých druhů čaje, dozvěděli jsme se i mnoho zajímavých věcí o jeho sběru, zpracování a účincích na lidský organismus. S lahodnou chutí a vůní čaje se nám pracovalo bezvadně. Své nápoje jsme dochucovali citrónem, medem a rakytníkovým sirupem, který jsme si sami vyrobili v pracovních činnostech. Byl to příjemný zážitek. Brzy naplánujeme další...nějaký...takový...podobný... Doporučujeme všem!

Prima parta

Domácí věda

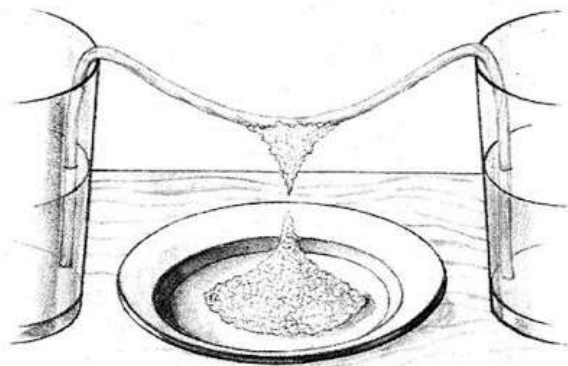
Bezpečné pokusy na doma

1. Pokus Krápník

Chtěli byste mít doma krápník? V tomto článku vám poradíme, jak na to.

Potřebné věci:

- Varná konvice
- Dvě nádoby
- Sůl
- Bavlna
- Jedna malá nádoba
- Lžička
- Vhodné místo na experiment

Jak pokračovat v pokusu?

1. Nejdříve napustíme do varné konvice vodu, přesně tolik, abychom naplnili dvě nádoby.

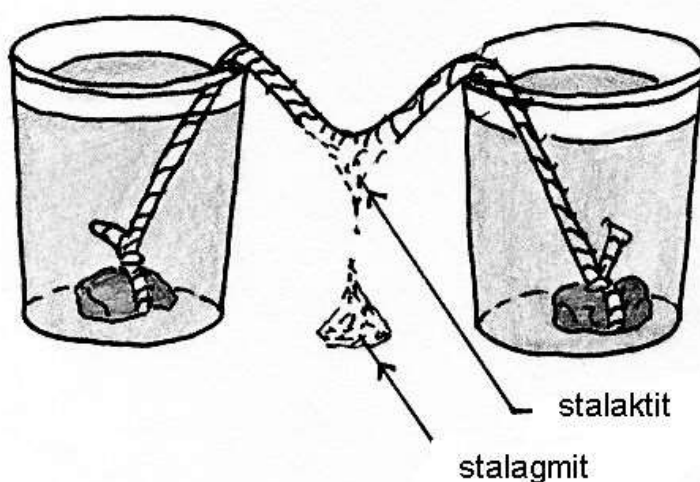
2. Voda se ohřívá a mezitím

dáme do nádob tři polévkové lžičky soli.

3.Když je voda teplá, nalijeme ji do nádob a propojíme ji bavlnou.

4.Mezi nádoby umístíme malou nádobu nebo tácek, aby nekapala voda na nábytek.

Když budete dělat tento pokus, tak celý postup zdokumentujte, vyfotťe a pošlete na adresu

janackuvexpres@email.cz.

Pro úspěšné experimentátory jsou připraveny odměny.

Pro Janáčkův expres připravil Agent007

Foto zdroj: google.cz

Domácí věda

Bezpečné pokusy na doma

2. Pokus „Gumové vajíčko“

Potřebné věci:

- Ocet
- Nádobu
- Vajíčko

Jak postupovat:

1. Nejdříve nalijte do nádoby ocet.
2. Pak do nádoby položte vajíčko, mělo by být ponořené.
2. Počkejte přibližně 1-2 dny.

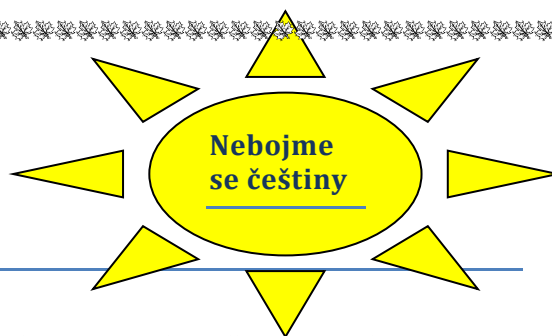
Průběžně svůj experiment fotte, všechno pečlivě dokumentujte a své záznamy pošlete nám přímo do redakce školního časopisu Janáčkův expres na adresu:

janackuvexpres@email.cz

Pro Janáčkův expres připravil AGENT007

Foto zdroj: youtube.com, google.cz

Uč se s Expresíkem

ÚKOL 1. Expresík se snaží naučit češtinu. Napsal několik různých vět, ale není si jist, zda jsou pravopisně správně. Pomoz mu najít případné chyby. Správné řešení si ověř na konci této stránky.

Vybytá baterka nám způsobila značné problémy. K slovanským jazykům patří i Polština. Připoměli mně, že už přijdu na řadu. Téměř všichni Pražané navštěvují s oblibou památky Malé strany a Staroměstské Náměstí. Bydlíme na ulici U mostu. Mí milý přátelé, srdečně vás zdravím. Bolí mě vyvyklaný zub.

ÚKOL 2. Posuď pravdivost daných výroků.

**ANO-výrok je pravdivý,
NE-výrok není pravdivý.**

- 1. ANO-NE** Ve větě „Nevěřili by jste mu, kdybyste ho slyšeli mluvit.“ je chyba v první větě tohoto souvětí, dále v tomto souvětí vidím dvě zájmena osobní.
- 2. ANO-NE** V následující řadě vidím čtyři podstatná jména abstraktní: závist, horlivost, cizinec, klid.
- 3. ANO-NE** Ve větě „Tento případ zůstal neobjasněn a pachatel je neznámý.“ vidím dvě podstatná jména mužského rodu, která se skloňují podle stejného vzoru.
- 4. ANO-NE** Věta „Navzdory nepřízní počasí si naše Lenka dnes oblékla letní šaty s volánem.“ odpovídají tyto slovní druhy: 6,1,1,3,2, 1, 6, 5,2,1, 8, 1.

ŘEŠENÍ

ÚKOL 1: **8 chyb** /vybitá, polština, připomněli, Malé Strany, Staroměstské náměstí, U Mostu, milý, vyviklaný

ÚKOL 2: **1.ANO** **2.NE**/cizinec je konkrétní podstatné jméno/ **3. NE/případ** skloňujeme jako hrad, pachatel se skloňuje podle vzoru muž/ **4.NE** /navzdory je předložka, naše je zájmeno přivlastňovací, s je předložka/

Janáčková vlna

Kroužek mediální výchovy a mediální gramotnosti

Tvorba školního časopisu Janáčkův expres a příprava vysílání školního rádia Hifič

JANÁČKŮV EXPRES
Občasník
základní školy
Janáčkověho náměstí Krnov

HIFIČ
školní rádio

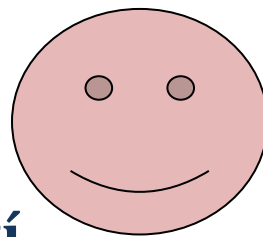
Staň se redaktorem Janáčkověho expresu! Buď naším distributorem, editorem, korektorem, fotografem. Pracuj s námi a přispívej do časopisu svým námětem, nápadem, komiksem, obrázkem. Chtěl by ses také podílet na přípravě vysílání a moderování školního rádia Hifič? Přijď mezi nás!

**My, redaktori školního časopisu
a moderátoři školního rádia Hifič, pracujeme společně**

každou středu

od 14:00 – 15:00 v počítačové učebně A214.

Vtipné „hlášky“ z vyučovacích hodin a žákovských písemností

Z vyučovací hodiny češtiny...

„Milí žáci, pokuste se vymyslet pomůcku, jak si zapamatovat slova, ve kterých vždy píšeme předponu **-s-**. První skupino, prosím, co vás napadlo?“

- „Nás napadla taková situace, nazvali jsme ji **NA ZAHRADE!**
Strávím odpoledne na zahradě, jsem **s** to pomoci babičce a dědovi, **s**hrabu listí, **s**hnílá a **s**cvrklá jablka **s**hromáždím na kupě. Pak listí **s**pálím, ono **s**hoří. Pozoruje mě soused, **s**těžuje si: „To se nesmí, **s**páchal jsi zločin.“ „Uvidíme, kdo **s** koho,“ myslím si. **S**tmívá se, den **s**končí. Zítra se sousedem **s**jednám dohodu. 8. ročník
- „Super! Uděluji vám **-11 bodů z 10-!** 😊“

„Jak říkáme podmětu, který není ve větě přímo uveden, ale my ho dokážeme správnou otázkou **KDO-CO** najít?“

- „To je ten, co tam není... Ten, hmmm, noo, podmět chybějící.“ 7. ročník

Z vyučovací hodiny přírodopisu

„Děti, co myslíte, jak se zvířata mezi sebou dorozumívají?“

- „Nějakým zvukem nebo pachem. Cení na sebe zuby. Zvedají ocasy a pouští smrad. Oni si nic neříkají. ... Já si myslím, že se o sebe ani nezajímají.... Oni se po sobě divně dívají.“

„Napadá někoho něco zajímavého k dorozumívání zvířat?“

- „Dělají, že dělají, ale vlastně nic nedělají. Oni se už z dálky cítí.“ 6. ročník

Ve vyučovací hodině literatury:

„Děti, jak se nazývá píseň, jejíž nejdůležitější složkou je text a citlivá, osobitá interpretace, vyslovení emocí prostřednictvím hudby, textu a hereckého projevu. Vzpomínejte, hovořili jsme o ní v souvislosti s kabaretem a Eduardem Bassem...“

- Jó, to vím, to je ten šanon!

„Noo, tak do šanonu si raději uložíme pracovní listy, ty jsi měl na mysli chanson, že?“

- „Ano, ano, ten šanonson.“ 8. ročník

O jedné malé přestávce, 2. patro, třída u zábradlí

Létající mapa...další obrázek letí...okna dokořán...další dávka papírů letí kolem hlavy...

„Co to jeee?“ – „To asi vítr, Máchale!“ „Ne asi, určitě vítr, Máchalové! A do lavic!“

„To byl Mortimer.“ ... „Voldemort? – Ne, Mortimer! To je jedno. Já se bojím!“

Z

6. ročník
**ÁBAVNÝ
HLAVOLAM**

Situace

Policisté dopadli čtyři pachatele z různých měst. Podle následujících údajů urči, jak se který pachatel jmenuje. Dále zjisti, kde bydlí a jakému sportu se věnuje.

1. Florbalista se nejmenuje Drábek ani Karlík.
2. Jan Veselý nebydlí ani v Praze, ani v Rimini, Winter je Čech, nebydlí v Opavě ani v Olomouci.
3. Marek hraje fotbal, jiný pachatel tenis, Martin trénuje piruety.
4. Krasobruslař Drábek umí italsky.
5. Jan a Martin se věnují individuálním sportům.
6. Mirek se nejvíce spřátelil s Karlíkem z Olomouce.

Jména:	Příjmení:	Sport:	Město:
1. ?			
2. ?			
3. ?			
4. ?			

ŘEŠENÍ

1. Jan Veselý tenis Opava.
2. Marek Karlík fotbal Olomouc.
3. Martin Drábek krasobruslení Rimini.
4. Mirek Winter florbal Praha.

Z žákovských prací

Učíme se kaligramy

S úsměvem
jde...

...všechno
lépe

„Krása má tu sílu a schopnost, že
vnáší mír do lidských srdcí.“

Miguel de Cervantes y Saavedra

Skrývačky ve větách pro vás připravili starší spolužáci

1. Sice uklouzla, to ale neznamená, že bruslit neumí. _____ ?
2. Velmi často polyká ovocné žvýkačky. _____ ?
3. Naše Gabča se ráda stále předvádí. _____ ?

Nellby

1. Vloni Germáni dostali svůj trůn. _____ ?
2. Rychle balon odhodil. _____ ?
3. Doktor nádor našel. _____ ?

Já☺

1. Chmýří jen tak nevdechneš. _____ ?

Génius 13

1. Dlouho jsme chodili po náměstí. _____ ?
2. Kos elegantně létá. _____ ?
3. Pes ožušlal hračku. _____ ?
4. Dlouho „voral“ písemky. _____ ?

Apedrtri

1. Můj seminář dopadl špatně. _____ ?
2. Kája koupila rohlík a jak jí chutnal! _____ ?
3. Můj táta chrápe trochu nahlas. _____ ?

aa27

Interview s moderátory školního rádia Hifič

1. Jak jste se dostali k moderování školního rádia?

Adél: Jednou jsem šla do rádia vyzkoušet si to. Od té doby mě to baví.

Domča: Jednou jsem se šel do rádia podívat a zalíbilo se mi to.

Anežka: Naše paní učitelka třídní je v rádiu, tak jsem to chtěla také zkusit.

Honza: To bylo tenkrát, v 7. třídě, když končili devátáci z rádia. Šel jsem za paní učitelkou zeptat se, jestli by mě do rádia vzala. A tak jsem tu.

Andri: Do rádia jsem se dostala díky naší paní učitelce a moc mě to baví.

Nellby: V rádiu byl můj spolužák, říkal, že je to super, a tak jsem to chtěla zkusit.

Bája: Naše paní učitelka mi k rádiu ukázala cestu.

Honzík: Moje paní učitelka z češtiny mě požádala o pomoc.

Kája: Do rádia nejprve chodila moje kamarádka Andri. Jednou jsem se šla ze zvědavosti do rádia podívat, sledovala jsem, jak to v rádiu probíhá, a nějak mě to začalo bavit. Od té doby jsem v rádiu jako moderátor.

2. Co vás na moderování nejvíce baví?

Adél: Nejvíce mě baví to, že mohu předat informace ostatním. A že jsem v rádiu se svými kamarády.

Domča: To, že informujeme lidi o školním dění řekneme, kdo má svátek a pobavíme ostatní žáky i učitele.

Anežka: Nevím. Asi vše.

Honza: Mluvení do mikrofonu.

Andri: Nejvíce mě baví to, že v rádiu mluvíme o svátcích, o původu jmen a o různých hrách.

Nellby: Nad tím jsem nikdy nepřemýšlela.

Bája: Atmosféra přímého přenosu. To, jak nás poslouchá celá škola. Baví mě mluvit do mikrofonu.

Honzík: Prozrazení událostí, které se budou ve škole dít.

Kája: Nejvíce mě baví to, že tam nejsem sama, ale s kamarády ze třídy, mluvíme společně do mikrofonu a je přitom super atmosféra.

**Jsme HIFIČ! Školní rádio!
H-odně I-nformací,
F-ajn muziky I Č-arování,
rádio pro všechny!**

3. Co říkáte v rádiu nejraději?

Adél: Mám ráda vše, nejvíce mě baví říkat závěr.

Domča: Něco vtipného. A různé naučné věci, i pro mě.

Anežka: „Tak zase příště, BAJ BAJ!“

Honza: Školní zajímavosti.

Andri: Říkám ráda všechno, nejvíce mě baví pozdrav a závěr.

Nellby: Kdo má kdy svátek, je to moje rubrika.

Bája: Úvod a kdo má svátek.

Honzík: Úvod.

Kája: Říkám nejraději na konci se všemi „Tak zase příště BAJ BAJ!“

4. Chtěli byste se věnovat moderování profesionálně?

Adél: Já si myslím, že je to spíše zábava. Ale nevadilo by mi to.

Domča: To nevím. Ale nevadilo by mi to. Už jsem uváděl hodně rodinných akcí a nejen rodinných.

Anežka: Asi ne.

Honza: Kdybych na to měl známky, určitě ano...

Andri: Baví mě být moderátorem a baví mě mluvit v rádiu. Ale profesionálně bych se rádiu asi nevěnovala.

Nellby: To určitě ne.

Bája: Asi ne. Nedokázala bych pořád mluvit, raději si to poslechnu.

Honzík: Nevím. Asi ne.

Kája: Asi ne.

Jsme tu opět s Hifičem!

Stanu se pohody ladičem.

Každou středu, jen pro vás!

Rádio Hifič je tu zas.

5. Čemu se věnujete ve svém volném čase?

Adél: Ve svém volném čase maluji nebo kreslím. Také mám ráda tancování, ale moc mi to nejde. ☺

Domča: Rád sportuji a hraji -mobilní hry-.

Anežka: Hodně sportuji: dělám sebeobranu a gymnastiku.

Honza: Navštěvuji ZUŠ, dramatický obor, skaut, někdy Airsoft.

Andri: Nejraději se věnuji malování nebo kreslení. Také ráda tančím.

Nellby: Nechci odpovídat. Děkuji.

Bája: Hraji volejbal a zpívám
za naši školu v Brumendu.

Honzík: Hraju volejbal za tým VO Slezská Orlice.

Kája: Můj koníček je krasobruslení. A také ráda tančím a zpívám.

6. Jakou stanici rádia posloucháte?

Adél: Poslouchám Frekvenci 1.

Domča: Poslouchám Evropu 2 a Helax.

Anežka: Evropu 2.

Honza: Evropu 2 a někdy Čas Rock

Andri: Nejčastěji poslouchám Evropu 2.

Nellby: Neposlouchám žádné stanice, tudíž
nemohu posoudit, kterou mám nejraději.

Bája: Poslouchám Evropu 2 nebo „Óčko“.

Honzík: Žádnou.

Kája: Evropu 2

7. O čem by se podle vás v rádiu mělo hovořit?

Adél: Vyhovuje mi to tak, jak to je.

Domča: Ve školním rádiu určitě o dění ve škole.
V rádiích mimo školu o různých osobnostech,
zajímavostech, výsledcích sportovních utkání.

Anežka: O důležitých věcech.

Honza: O zajímavostech, o všem možném.

Andri: Podle mě by se mělo
hovořit o svátcích, ale také
například o zpěvácích a nových
písničkách.

Nellby: O událostech na naší škole a jejich úspěších.

Bája: Mohly by se hlásit zprávy
ze školního parlamentu, zprávy
o počasí, zprávy o tom, co se děje
ve světě.

Honzík: O sportovních událostech ve škole.

Kája: O tom, kdo slaví svůj svátek, také třeba o tom, jaké je roční období.

... „Velká přestávka pomalu končí a my se musíme rozloučit.
Připravovali jste se doma do následující vyučovací hodiny? Že ne?
Tak honem otevřít sešity a projet očima poslední dvě strany.
Jistě tam najdete něco zajímavého, věřte mi.
A nezhálejte, pracujte, mozkové závity – pilujte –
Tak zase příště, BAJ, BAJ!“

HRA KVĚTIN ŽÁKŮ
II. STUPNĚ

MĚSTO

